

A Pénzügyi Békéltető Testület nevében!

A Pénzügyi Békéltető Testület **T. M.** kérelmező (xxx.; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Zrt.** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, a xxx számú szerződéshez kapcsolódó pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2020. szeptember 17. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 30 (harminc) naptári napon belül a Kérelmezőt – mint állami támogatást igénylő személyt – az xxx számú szerződés vonatkozásában a Magyar Államkincstár felé jelentse le, és igényelje meg a második megtakarítási évtől kezdődően a Kérelmező befizetései után járó állami támogatást. A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy amennyiben az állami támogatás a Kérelmező megtakarítási számláján jóváírásra kerül, akkor az ezt követő 30 (harminc) naptári napon belül, a jóváírás megtörténtéről a Kérelmezőt cégszerűen aláírt, tértivevényes levélben értesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület erre irányuló kérelem hiányában az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést mellőzte.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a Testület kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a határozat végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen, kötelezést tartalmazó határozat végrehajtásáról vagy annak elmaradásáról a határozat kézhezvételét követő 60 napon belül írásban értesítsék a Testületet.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A határozat ellen a Pénzügyi Szolgáltató a kézbesítéstől számított 15 napon belül ellentmondással élhet. A kellő időben előterjesztett és a Testület által el nem utasított ellentmondás folytán az eljárás perré alakul, illetve a jelen határozat hatályát veszti. Ebben az esetben a Kérelmezőnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: *Pp.*) 257. §-a szerinti keresetet tartalmazó iratot kell benyújtania az illetékes bírósághoz – az ügyszám feltüntetésével és az ügy Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárási előzményének megjelölésével – továbbá meg kell fizetnie a peres eljárás illetékét. A perré alakulás tényéről, továbbá az eljárásrendről a Pénzügyi Békéltető Testület szükség szerint tájékoztatót fog küldeni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 96. § (1) bekezdése, 113.§ (2) bekezdése, 114. § (1)-(5) bekezdései, 116. §-a, 120. § (1) és (3) bekezdései, valamint 121-122. §-a alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2020. június 4. napján indult eljárásban kérelemmel fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakás-előtakarékossági szerződésből fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

Pénzügyi Békéltető Testület

A kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező által 2017. október 31. napján tett ajánlat alapján a felek között lakás-előtakarékossági szerződés jött létre, a szerződésen kedvezményezett nem került megjelölésre. A Pénzügyi Szolgáltató a 2019. november 14. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a fenti számú szerződése kapcsán megállapította, hogy a szerződésen szereplő állami támogatást igénylő T. M. egy náluk vezetett másik szerződésen már jogosult az állami támogatásra, illetve, hogy *„tekintettel arra, hogy az Ön fenti számú szerződése esetében 2018. október 16-án az állami támogatásra való jogosultság nem állt fenn, ezért az állami támogatásban részesülő személy módosítása esetén sincsen már lehetősége állami támogatás igénylésére a további megtakarítási években.”*

A Kérelmező 2019. december 09. napján panaszt tett, a *„jegyzőkönyv telefonon tett panaszbejelentésről”* megnevezésű dokumentumban az ügyfél igénye akként került rögzítésre, hogy *„Kéri, hogy állítsuk be neki az állami támogatás igénylését, akár úgy hogy csak a második évtől állítsuk be vagy csak onnantól kezdve ahonnan szabad az adóazonosítója 2018. január 1-jétől kéri ezt. Külső Lakástakarék pénztári gyakorlatra hivatkozva.”*

A Kérelmező panaszait a Pénzügyi Szolgáltató a 2020. február 14. és 2020. február 27. napján kelt leveleiben elutasította.

A Kérelmező a fentieket követően kezdeményezte a Testület eljárását, kérelmében előadta, hogy szülei halála után örökölt egy lakás-előtakarékossági szerződést, ami közműfejlesztésre szolt és a kivitelező cég volt a kedvezményezett. 2017. október 31-én érdeklődött a Pénzügyi Szolgáltatónál, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy ez a szerződés lejárt. Új szerződést kötött, majd 2019. november 14-i keltezéssel kapott egy levelet, amelyben arról tájékoztatták, hogy nem jogosult az állami támogatásra. Előadta, hogy 2017-ben tévesen tájékoztatták, mert csak 2017. december 31-én járt le az örökölt szerződés. Előadta, hogy szeretné igénybe venni az állami támogatást visszamenőleg és a futamidő végéig is.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában előadta, hogy a szerződés létrejöttét a 2017. november 06. napján kelt levelében visszaigazolta. Előadta, hogy *„ezt megelőzően azonban 2018. november 3. napján kelt levelünkben tájékoztattuk kérelmezőt, hogy egy másik szerződésen már jogosult volt állami támogatásra, ezért a két szerződés állami támogatás jogosultsága között összeütközés állt fenn, ugyanis a szerződéskötés időpontjában, azaz 2017. október 31. napján a kedvezményezett részére két szerződés jogán került az állami támogatás megigénylésre.”* Kérelmező ugyanis 2011. évben jogerős hagyatékátadó végzés alapján megörökölte néhai T. I. yyy számú megtakarítási szerződését. A lakás-takarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 21. § (4) és 24. § (2) bekezdése értelmében azonban ugyanazon személy javára egy naptári évben csak egy szerződés után igényelhető állami támogatás. A Pénzügyi Szolgáltató 2019. november 14. napján kelt levelében azonban tájékoztatta Kérelmezőt arról, hogy 2018. október 17-én hatályba lépett Ltv. jelentős módosítása (lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvényt módosító 2018. évi LXIII. törvény, a továbbiakban: Törvénymódosítás) lényegi változásokat fogalmazott meg a 2018. október 17-e előtt megkötött lakás-előtakarékossági szerződésekre is. A lakás-takarékpénztárakat felügyelő hatóságok a törvényi módosítást követően fogalmazták meg a jogszabály részletes, helyes értelmezését. A hatóságok jogszabályi értelmezése szerint, 2018. október 16-át követően állami támogatást az ügyfelek csak olyan megtakarítási év után igényelhetnek, amelyre 2018. október 16. napjáig az állami támogatás iránti igényüket bejelentették, egyben az állami támogatásra való jogosultságuk is fennállt. A fentiek alapján tehát a kedvezményezett megváltoztatásával sem válhat már jogosulttá a Kérelmező az állami támogatásra. Beadványa mellékleteként csatolta a 2017. november 03. napján kelt levelét, amelyben tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az yyy számú szerződésen már jogosult állami támogatásra. A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezésként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

A Testület 2020. szeptember 02. napján meghallgatást tartott, amelyről xxx számon készült jegyzőkönyv, mely jelen határozat részét képezi. A meghallgatáson a Kérelmező kérelmét akként tartotta fenn, hogy az első megtakarítási év tekintetében nem kéri az állami támogatást, hanem csak a második megtakarítási évtől kéri az állami támogatás igénylését. Előadta, hogy amennyiben a felek

között egyezség nem jön létre, fenntartja a 2019. december 9-i levelében foglaltakat, miszerint az első megtakarítási év tekintetében nem kéri az állami támogatást, és a második megtakarítási évtől kéri annak megigénylését. Egyezség hiányában ebben kérte a Testület döntését.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy adószámütközés az első megtakarítási évben, 2017. évben állt fenn, az ezt követő években nem. Az ÁSZF szerint, amennyiben a Kérelmező lemond az ütköző évek vonatkozásában az állami támogatásról, van lehetőség a fennmaradó évek vonatkozásában az állami támogatás megigénylésére. A Törvénymódosítás alapján azonban erre már nincs lehetőség. A Kérelmező részéről nem érkezett olyan nyilatkozat, melyben lemondott valamely év tekintetében az állami támogatásról. A 2019. december 9-i panaszban tett vagylagos nyilatkozat nem alkalmas joghatás kiváltására. Az ÁSZF xxx. § (xxx)-(yyy) bekezdésében foglaltak kapcsán előadja, hogy nem vitatja, hogy a Kérelmező megtehetette telefonon a 2019. december 9-i, állami támogatással kapcsolatos nyilatkozatát. Egyebekben előadta, hogy a nyilatkozatot a Pénzügyi Szolgáltató befogadta, azonban ez egy vagylagos nyilatkozat, továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy az nem alkalmas joghatás kiváltására. Rögzíti, hogy ezt a nyilatkozatot a Pénzügyi Szolgáltató a Törvénymódosítás hiányában sem kezelhette volna egyértelmű szerződésmódosítás iránti kérelemként. Vállalta, hogy 8 napon belül megvizsgálja annak lehetőségét, hogy egyezség keretében a második megtakarítási évtől kezdődően megigényli az állami támogatást.

Felek a meghallgatáson előadták, hogy nem vitatják, hogy a Kérelmező a 2019. december 9-i jegyzőkönyvben rögzített ügyféligényt terjesztette elő.

A meghallgatást a Testület 2020. szeptember 17. napjára elhalasztotta, egyúttal további dokumentumok benyújtására, és nyilatkozatok megtételére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

A Pénzügyi Szolgáltató a 2020. szeptember 14. napján érkezett beadványában előadta, hogy az első megtakarítási év 2017. november 1-jétől 2018. október 31-ig tartott, ezáltal a második megtakarítási év 2018. november 1. napján kezdődött. Egyezségi ajánlatot nem tett.

A 2020. szeptember 17. napján megtartott meghallgatásról yyy számon készült jegyzőkönyv, mely jelen határozat részét képezi.

A Kérelmező kérelme az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A felek által nem volt vitatott, hogy közöttük lakás-előtakarékossági szerződés jött létre, amelyen kedvezményezett nem került megjelölésre. A felek közötti jogvita abban áll, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónak el kellett-e fogadnia a Kérelmező állami támogatással kapcsolatban telefonon keresztül előterjesztett kérelmét, és ezek alapján meg kell-e igényelnie az állami támogatást. E körben a Pénzügyi Szolgáltató a meghallgatáson úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy a Kérelmező megtehetette telefonon a 2019. december 9-i, állami támogatással kapcsolatos nyilatkozatát, a nyilatkozatot a Pénzügyi Szolgáltató befogadta, azonban fenntartotta azon álláspontját, hogy az nem alkalmas joghatás kiváltására.

A Testület rögzíti, hogy az Ltv. 21. § (1) bekezdés szerint „a (2) bekezdésben meghatározott lakás-előtakarékoskodót, illetve a kedvezményezettet - legfeljebb az első tíz megtakarítási év során - a lakás-előtakarékoskodó által az adott megtakarítási évben befizetett betét összegéhez igazodó mértékben állami támogatás illeti meg, amelyet a lakás-előtakarékoskodónak a lakás-takarékpénztárnál - **a szerződéskötéskor vagy később** - benyújtott kérelme alapján a központi költségvetés évente nyújt. A lakás-előtakarékoskodó jogosult az állami támogatás iránti kérelmét a megtakarítási év utolsó napjáig a teljes megtakarítási évre vonatkozóan módosítani. Az állami támogatás igénylésének, folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének rendjét a kormányrendeletben határozza meg.”

A 215/1996. (XII.23.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdése szerint „A lakás-előtakarékoskodó az Ltv. 21. §-ában foglalt feltételek megléte **esetén a lakás-előtakarékossági szerződés megkötésekor az állami**

támogatásra kérelmet (a továbbiakban: kérelem) **nyújthat be a lakás-takarékpénztárhoz.** A szerződéskötést megelőzően az állami támogatás iránti igény esetén a lakás-takarékpénztár a saját és a kincstár elektronikus nyilvántartási rendszerében ellenőrzi, hogy a természetes személy lakás-előtakarékoskodó vagy - amennyiben kedvezményezettet jelölnek meg - a kedvezményezett javára, nem természetes személy lakás-előtakarékoskodó esetén ugyanarra az épületre kérelmeztek-e állami támogatást. A lakás-takarékpénztár tájékoztatja a lakás-előtakarékoskodót az ellenőrzés eredményéről és következményeiről.”

Ugyanezen szakasz (1a) bekezdése szerint „a lakás-takarékpénztár az állami támogatásra benyújtott kérelem esetén a lakás-előtakarékoskodó vagy - amennyiben kedvezményezettet jelölnek meg - a kedvezményezett személyéről vagy nem természetes személy által kötött szerződés esetén a lakás-előtakarékoskodó nevééről, adószámáról és az épület címéről, valamint az ingatlan-nyilvántartási adatbázisból lekérdezett helyrajzi számáról adatot szolgáltat a kincstár részére a havi adatszolgáltatás keretében. A kincstár jelzi, ha az állami támogatásra való jogosultság nem áll fenn.

(2) A kérelem alapján a lakás-takarékpénztár készíti el a lakás-előtakarékoskodó megtakarítási évének leteltekor az adott évi támogatásra vonatkozó igénylést mindaddig, amíg a lakás-előtakarékoskodó az erre vonatkozó kérelmét vissza nem vonja.

(3) A kérelmező igényjogosultságát a lakás-takarékpénztár köteles ellenőrizni.

(4) A lakás-takarékpénztár a kérelmet elutasítja, ha a természetes személy lakás-előtakarékoskodó vagy - amennyiben kedvezményezettet jelölnek meg - a kedvezményezett javára az adott naptári évben már átutaltak állami támogatást vagy arra vonatkozóan már kérelmet nyújtottak be ugyanahhoz a lakás-takarékpénztárhoz. A támogatás igénylést a kincstár utasítja el, ha ugyanazon természetes személy javára az adott naptári évben már átutaltak állami támogatást egy másik lakás-takarékpénztárhoz.

Az ÁSZF. yyy. § (xyz) bekezdése szerint „A szerződő, illetve kedvezményezett jelölése esetén a kedvezményezett állami támogatásra való jogosultságának megállapítására a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: MÁK) nyilvántartása az irányadó.”

Az Általános Szerződési Feltételek yyy. § (uuu) bekezdése szerint „A szerződő a kiutalás elfogadását megelőzően bármikor írásban törölheti a korábbi kedvezményezetti jelölést, illetve másik kedvezményezettet nevezhet meg, kivéve, ha ezt a vonatkozó rendelkezések kizárják. A szerződés kiutalását, továbbá a szerződéses összeg, illetve a betét folyósítását követően a lakás-előtakarékoskodó és a kedvezményezett személye nem változtatható.”, Az ÁSZF xyz. § (xxx) xxx) pontjának rendelkezése szerint: „A lakás-előtakarékoskodó jogosult az állami támogatás iránti kérelmét a lakás-előtakarékosági szerződés megszűnéséig a korábbi teljes megtakarítási évekre vonatkozóan módosítani.”

A benyújtott ajánlat alapján a Kérelmező állami támogatás iránti kérelmet terjesztett elő az ajánlat megtételével egyidejűleg. A 2019. december 09. napján rögzített ügyféligény alapján megállapítható, hogy a Kérelmező szándéka az állami támogatás megigénylésére vonatkozott. A Testület álláspontja szerint a Kérelmező által telefonon tett bejelentés az állami támogatás iránti kérelem módosításának tekinthető, abból egyértelműen kitűnik, hogy a Kérelmező az állami támogatást onnantól szeretne volna igénybe venni, ahonnan ez lehetséges, akár a második megtakarítási évtől, vagy csak az adószám ütközés megszűnésétől. A Kérelmező adószáma pedig a második megtakarítási évtől kezdődően – a Pénzügyi Szolgáltató által sem vitatottan – szabad. Utal továbbá a Testület a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésére, miszerint „a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.”

Megjegyzí továbbá a Testület, hogy amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató számára nem volt egyértelmű a bejelentett ügyféligény, akkor a nyilatkozat tartalmának tisztázása érdekében fel kellett volna vennie a kapcsolatot a Kérelmezővel.

Figyelemmel az előzőekben hivatkozott rendelkezésekre, a Kérelmező az állami támogatás iránti kérelmét módosíthatja, és módosította is.

A Testület rögzíti, hogy a benyújtott ajánlat alapján a Kérelmező állami támogatás iránti kérelmét eredetileg az ajánlat megtételével egyidejűleg, 2017. október 31. napján terjesztette elő. A Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozása kapcsán, miszerint a Törvénymódosítás hatályba lépését, azaz 2018. október 16. napját követően, állami támogatás csak olyan megtakarítási év után igényelhető, amelyre vonatkozóan 2018. október 16. napjáig állami támogatás iránti igényét a szerződő bejelentette és az állami támogatásra való jogosultsága fennállt, a Testület rögzíti, hogy ezen álláspontját a Pénzügyi Szolgáltató nem támasztotta alá, e körben konkrét jogszabályi rendelkezést nem jelölt meg.

A Testület álláspontja szerint tehát a Pénzügyi Szolgáltatónak a Kérelmező – mint állami támogatást igénylő személyt - a MÁK felé le kell jelentenie, és a második megtakarítási évtől kezdődően a Kérelmező befizetései után járó állami támogatást meg kell igényelnie.

Minderre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

A Testület az eljárási költségek viseléséről erre irányuló kérelem hiányában nem rendelkezett.

Az MNB tv. 113. § (2) bekezdés alapján egyezség hiányában a Testület az ügy érdemében kötelezést tartalmazó határozatot hoz a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezettel szemben alávetés hiányában, amennyiben a kérelem megalapozott és a fogyasztó érvényesíteni kívánt igénye nem haladja meg az egymillió forintot.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató jogszabályi alávetése a jelen ügyben fennáll, a Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkező rész szerinti kötelezést tartalmazó határozatot hozta.

Budapest, 2020. szeptember 17.

Dr. Lakó Anita s.k.;
eljáró tanács tagja

Dr. Rózsavölgyi Orsolya s.k.;
eljáró tanács elnöke

Dr. Jakab Ágnes s.k.
eljáró tanács tagja